

Moderní medicína a rakovina – hledání léčby

John B. Wells ve svém jedinečném vysílání „Caravan To Midnight“ rozmlouvá s Ty Bollingerem především o hledání léčby rakoviny, ale i dalších problémech zdravotní péče. Jedenáct dílů bylo uskutečněno během měsíce října 2014 s možností stažení zdarma na youtube.

Přístup moderní medicíny k rakovině (ale nejen k ní), způsoby její léčby i výsledky, které tato léčba pacientům přináší, tomu se již po mnoho let ve svém výzkumu věnuje Ty Bollinger. Napsal již několik knih a natočil sérii filmů s touto problematikou. K této aktivitě ho přivedla ztráta sedmi rodinných příslušníků, zemřelých „na rakovinu“. Bollinger odmítl představu, že by chemoterapie, ozařování a chirurgické zákroky byly nejefektivnějšími dostupnými léčebnými postupy pro pacienty s rakovinou. **Začal hledat možné postupy léčby rakoviny alternativními postupy. To, co objevil, bylo šokující. Existuje dostatečný důkaz dokládající obvinění, že „válka s rakovinou“ je z větší části podvodem a nadnárodní farmaceutické společnosti předvádějí jen jakousi show.** Ve výše uvedeném vysílání Ty Bollinger také hovoří s 28 lékaři, 11 vědci, 9 přeživšími a jedním právníkem a zčásti se zde objevují zcela čerstvé informace, které ještě nebyly nikde publikovány. Uvedených 11 dílů bylo u nás k dispozici pouze v angličtině na webové stránce nakladatelství PAPRSKY (www.paprsky1.cz, o nichž jsme psali v MEDIU č. 11/2014). Pan Jiří Fiala se ale rozhodl vytvořit volný překlad – výběr toho, o čem se v této sérii hovoří a v tamním Věstníku je nabídl dalším zájemcům. Onen výběr poskytl i vám, čtenářům MEDIA, takže nyní je budeme postupně v každém čísle otiskovat na pokračování.

Díl první - Počátky

Abychom pochopili přístup moderní medicíny k rakovině, musíme se vrátit zhruba o sto let zpátky a podívat se, jak jsme se sem dostali.

Před sto lety se nové farmaceutické usilování soustředilo na „ropnou“ medicínu. Chemicky se z ropy dá udělat všechno možné.

Rockefellerova a Carnegieova nadace se ujala úlohy eliminovat všechny „neropné“ směry v medicíně a etablovat jen jediný: petrochemický. Flexnerova zpráva o stavu medicíny v USA v roce 1910 dospěla k závěru, že mnoho institucí neprovozuje rozumnou medicínu. Jinými slovy: nepodílejí se na zvyšování obratu petrochemické farmacie. A tento stav bylo nutno zásadně změnit.

Carnegie a Rockefeller začali okamžitě zasypávat penězi ty lékařské instituce, které se chtěly podílet na zvyšování obratu petrochemické farmacie. Ostatní školy a zařízení byly postupně ničeny. Tento „očistný“ proces se neomezil pouze na USA, ale rozpoutal se i v Evropě a všude jinde. Výsledkem bylo zničení všech ne petrochemicky orientovaných směrů – a samozřejmě

i přeměna lékařského vzdělání v tom smyslu, aby se lékař stal obchodníkem s petrochemickými medikamenty. K čemu tento vývoj vedl, znáte všichni na vlastní kůži: doktor má na vás vymezen určitý čas, pár minut, a většinou vám během této doby předepíše nějakou pilulku (nedívá se přitom na vás, ale do počítače). Pilulku na to, pilulku na ono, a za nějakou dobu se zase krátce setkáte, nejspíše proto, abyste dostali další nebo jiné pilulky.

Na pacientech s diagnózou rakoviny se odehrává holocaust. Chemoterapie ZPŮSOBUJE rakovinu, mamografie ZPŮSOBUJE rakovinu... to jsou skutečnosti, které jsou nezvratně doložené a v lékařských publikacích zveřejněné, a přesto se rakovinu ZPŮSOBUJÍCÍ postupy nadále používají na „léčení“ rakoviny. Poselství moderní medicíny je antitezí přírodního přístupu: jako lidská bytost jste „nedokonalí“, dokud se nenecháte naočkovat nebo neužíváte nějaké „léky“. O úloze kupříkladu výživy se student medicíny nedozví vlastně nic.

Co je rakovina? Běžná odpověď by asi zněla, že to je tumor. Medicína bojuje proti tumorům – ale tumor není nemoc, tumor je pouze symptom, podobně jako varovné červené světýlko na palubní desce automobilu: mechanika, který by vymontoval světýlko a tvrdil, že tím opravil váš automobil, byste asi nadále nezaměstnávali. Lékaře, kteří si tak počínají, ale žijí nadále. Pokud tělo reaguje na cokoliv nějakým symptomem, je to moudrá a smysluplná věc. Horečka je znakem toho, že se tělo snaží očistit. Podobně i rakovina je znakem toho, že se někde něco děje. A pokud nezměníte něco ve svém životě, bude se vracet.

Dobrá tedy. Berete farmaceutické léky. A berete jich více. Čím více léků, tím blíže zdraví? Nedávné výzkumy dokládají, že pokud berete pět nebo více medikamentů, neexistuje způsob, jak předvídat, co to s vámi udělá. Nebylo to nikdy testováno a účinné látky různých medikamentů reagují vzájemně a mnohdy se vzájemně umocňují. Velmi obvyklé je, že během doby dostanete další léky, a sice na symptomy způsobené předeslými léky, a to může být spirála, kterou nelze zastavit. V podstatě se jedná o postup, jako když máte na podlaze smradlavou skvrnu, a místo abyste ji odstranili, hodíte přes ni koberec. A v případě potřeby pak ještě další koberec. Celý systém je vystaven na produkci chronických onemocnění. Protože ze zdravých lidí žádný příjem nekyne.

Co se týče konvenčních přístupů k „léčení“ rakoviny – jen 2,1 % pacientů v USA přežijí chemoterapii o pět let (v jiných geografických oblastech jsou čísla obdobná). Chemoterapie ZPŮSO-

BUJE rakovinu – ozařování ZPŮSOBUJE rakovinu – nezaslepení a zkušenosti lékaři říkají, že málokterý pacient zemře na rakovinu – převážná většina umírá na následky konvenčních „terapií“. Nové oficiální prognózy hovoří o tom, že v roce 2020 bude v USA polovina rakovinných onemocnění indukována ozařováním (rentgen, mamografie atd.) a medikamenty. Ještě jednou: POLOVINA všech rakovin bude ZPŮSOBENA zdravotnickým systémem. Další nedávné americké prognózy udávají, že jeden ze dvou mužů a jedna ze tří žen bude ve svém životě konfrontována s diagnózou rakoviny. 86 % onkologů udává, že kdyby onemocněli rakovinou, nepodrobili by se chemoterapii, ozařování a operacím – procedurám, které dopřávají svým pacientům.

Shrnutí: stávající systém ZPŮSOBUJE polovinu rakovinných onemocnění. „Léčí“ je pak RAKOVINOTVORNÝMI procedurami, které přežije (o 5 let) jen zhruba 2 % nemocných. Zhruba devět z deseti lékařů by se nepodrobilo procedurám, které aplikují na pacientech. Převážná většina pacientů neumírá na rakovinu, ale na následky „léčení“.

Díl druhý - Obranná linie

Imunitní systém je obranná linie proti veškerým onemocněním. Pokud je imunitní systém v pořádku, nemůžete trpět rakovinou. Stimulovat a posílit imunitní systém je tedy prvotní úkol. Mnoho lékařů vidí rakovinu jako důsledek poruchy imunitního systému.

Jeden z největších omylů „léčby“ rakoviny je ten, že chtějí zabít rakovinné buňky, ale neptají se, PROČ pacient dostal rakovinu. Proč si s ní imunitní systém neporadil a proč ji nerozpoznal? Záněty jsou jedním z hlavních prostředků, které imunitní systém používá, aby se vyrovnal s nebezpečím. Vysoká horečka je tedy dobré znamení.

Čím oslabujeme imunitní systém? Polotovary s toxickými potravinovými příměsí, zatížením těžkými kovy, geneticky modifikovanými (potravinami... a nezapomeňme na CUKR! Rakovinné buňky milují cukr. Cukr oslabuje imunitní systém. Před 100 lety byl cukr lahůdka, a průměrná spotřeba na hlavu byla asi 2,5 kg ročně. Dnes je to přes 75 kg na hlavu ročně. Rakovina dokáže přežít jen s dostatkem cukru. Nízká hladina cukru rakovině neprospívá. Rakovina nepotřebuje kyslík a potřebuje kyselé prostředí. V zásaditěm a okysličeném prostředí se jí nedaří dobře. Zalíbení rakoviny v cukru využívá v diagnostice tzv. PET-scan – pacientovi se vpraví do těla radioaktivní cukr (který pak lze snadno sledovat), a jelikož rakovinné buňky cukr milu-



ji a potřebují, je na nálezu vidět, kde rakovina je – podle toho, kde je vidět ten radioaktivní cukr. Mnoho pacientů umírá na to, aby vyřadil z provozu minimálně 50 % imunitního systému na čtyři hodiny. To si jako pacient s rakovinou nemůžete dovolit. Když vezmete tzv. dietní Colu nebo Pepsi, je, co se týče pH, velmi kyselá – asi 2,5-2,7 pH. A také kyselost je pro pacienty s rakovinou jedním z hlavních problémů. Každopádně – potřebovali byste 32 stejně velkých sklenic vody s pH 9,5 na neutralizování okyselení jednou sklenicí Coca-Coly. Pokud tedy pacienti zesláblí chemoterapií dostávají „na posílení“ sladkosti, je to zločin proti lidskosti a (nepřímá) vražda.

Co je imunitní systém? Je to to hlavní a jediné, co stojí mezi vámi a onemocněním, infekcí, ale i rakovinou. V jednom cm³ tumoru je asi 1 miliarda rakovinných buněk. 65 % z nich „spí“, 35 % z nich je aktivní. Zhruba 99 % všech těchto buněk jsou tzv. nerakovinné kmenové buňky, a zhruba 1 % z nich jsou tzv. rakovinné kmenové buňky. Chemoterapie a ozařování nejenže ničí imunitní systém, ale činí tyto kmenové rakovinné buňky aktivnějšími a agresivnějšími. Pokud se tedy lékaři radují, že chemoterapie redukovala velikost tumoru o 80 %, je to radost předčasná a nesmyslná, protože chemoterapie likviduje nerakovinné kmenové buňky, které tvoří základní substanci tumoru. Jejich životnost je omezená, na rozdíl od rakovinných kmenových buněk, které jsou svou podstatou vlastně „nesmrtelné“. Toto 1% kmenových rakovinných buněk není imunitním systémem rozpoznáno. Mají totiž na povrchu protein, který je „maskuje“ a činí neviditelnými pro imunitní systém. To není „alternativní“ teorie, ale fakt popsán a doložen v oficiální lékařské literatuře. Proto i sebelépe udržovaný imunitní systém má problém si s nimi poradit – když je není schopen „vidět“. Nicméně je známo několik substancí, které útočí na rakovinné buňky. Patří mezi ně např. kyselina ellagová, extrakt ze zeleného čaje. O důvod více ke konzumaci čerstvých malin, jahod, ostružin a zeleného čaje.

Žádný lékař nikdy nikoho neuzdravil. Uzdravení se děje díky imunitnímu systému. Když se lékaři podaří ho podpořit a posílit, aby si s ohrožením dokázal poradit, patří lékaři naše uznání. Antibiotiky mohou v ideálním případě snížit počet „nebezpečných“ vetřelců nebo ohrožení tak, aby imunitní systém mohl převzít a o zbytek se postarat sám. Ale lék jako takový, nezávisle na imunitním systému, neexistuje. Žijeme ve společenství, které se naučilo akceptovat zcela šílené představy jako něco normálního. Pokud ozařová-

ní léčí rakovinu, mělo by se z Fukušimy udělat středisko pro léčení rakoviny. Chemoterapie a ozařování ničí imunitní systém, játra a ledviny, a snažit se tímto způsobem zvítězit nad rakovinou je jako hasit oheň benzinem. Přitom lze hovořit o tzv. rakovinném průmyslu, který vydělává na každé rakovině nepředstavitelné obnosy. Například: mladá žena cítí v prsu bouličku, jde k doktorovi, pak jde na mamogram, tam se něco zjistí, pak jde na biopsii, tam se něco zjistí, pak jde na výřez, dostane chemoterapii, ozařování, a celý tenhle systém „léčby“ rakoviny představuje momentálně multibilionové zisky. Problém je v tom, že pacienti z toho nemají prospěch v tom smyslu, že by jim to prodloužilo či zkvalitnilo život.

Existuje spojení mezi hormony a imunitním systémem a rakovinou? Když nefungují správně hormony, nemůže fungovat správně imunitní systém. Například štítná žláza je pro tělo jakousi baterií. Je pohonem pro metabolismus každé buňky vašeho těla – čím dál tím víc lidí má poruchy funkce především díky pšenici a radioaktivnímu záření – a když nefunguje pohon, nefunguje ani vše ostatní. Chemický rozdíl mezi hormony u mužů a žen není – ale ženy mají více estrogenu, muži zase více testosteronu, ženy mají více estrogenových receptorů a muži více testosteronových receptorů. (Proto, kdybyste muži injektovali estrogen, nezmění ho to v ženu, protože nemá pro něj tolik receptorů a nemůže to vše přijmout.)

Hladiny estrogenu ale mají velký vliv na růst buněk – například v těhotenství se hladiny estrogenu velmi zvyšují – protože zárodek musí hodně růst a vyvíjet se. Ale i ostatní buňky rychleji a více rostou, pokud jsou vystaveny zvýšeným hladinám estrogenu – to platí i pro rakovinné buňky. Neznačená to, že by estrogen způsoboval rakovinu, ale podobně jako další rakovinu podporující hormon, insulin, přispívá k tomu, aby se „plameny šířily rychleji“.

Jedním z důležitých faktorů přibývajících rakoviny v západním světě, ale postupně i v zemích třetího světa, je naše vystavení průmyslovým a farmaceutickým estrogenům – tzv. xenoestrogenům, z cizích vnějších zdrojů. Podobně jako u vystavení radioaktivnímu záření je třeba počítat s kumulací při dlouhodobé expozici. A výše hladiny „zamoření“ koresponduje s náchylností k určitým typům rakoviny. Člověk – muž i žena – produkuje estrogen přirozeně v těle (každý v odlišném množství). Estrogeny z životního prostředí ale zvyšují tuto „celoživotní expozici“. Zvyšují ji pesticidy, fungicidy, herbicidy, antikoncepční pilulky, umělé hormony podávané po menopauze, změkčovačů plastických hmot... – vše se kumuluje... a důležitou roli hraje i obezita. Někdy před čtyřiceti lety na počátku „boje proti obezitě“ se začalo hlásat, že se nemá jíst tučné. Vše se odučňovalo, místo tuku se přidával cukr, a obezity přibývá více než kdy předtím. To, že se rakovina žije cukrem, bylo publikováno již v roce 1932, ale onkologové to dodnes ignorují a pa-

cienti dostávají cukr v infuzích, sladkos-tech a limonádách.

Vztah tukových buněk a rakoviny: je třeba rozlišovat mezi normálními tukovými buňkami a buňkami, které se staly tukovými buňkami – a tudíž následku zánětlivého procesu. Zánětlivý proces – horečky, průjmy a všechno možné – je projevem boje imunitního systému s ohrožujícími vlivy nebo vetřelci – a imunitní systém přitom používá „zbraně hromadného ničení“. Při zánětlivých procesech dochází ke zvýšení hladiny estrogenu – to pak podporuje rozrůstání buněk – a tam pak vznikají tukové buňky z důvodu zánětlivých procesů – a ty mají též vztah k rakovině.

Toxiny ovlivňují játra – játra jsou hlavním orgánem pro detoxikaci před vyloučením pevného a tekutého odpadu. Když játra nezvládají svoji úlohu, musejí zaskočit ledviny, a když to nezvládají ledviny, cirkulují toxiny organismem, který se snaží najít náhradní vývod z těla ven. Velká část práce se děje v trávicím a střevním traktu. Toxiny mají dopad na střevní mikroflóru. Mikroflóra je (společně s játry) jádrem imunitního systému; ve střevech sídlí kolem 70 % našeho imunitního systému. Trávicí trakt – od úst až po konečník – má velký vliv na naši interakci s vnějším světem. Ačkoliv se tyto „trubice“ nacházejí uvnitř nás, tvoří bariéru, která rozhoduje o tom, co musí zůstat mimo nás a musí zase ven. Ale: toxiny, konzervanty, pesticidy, fungicidy, herbicidy, barviva, ochucovačů, těžké kovy, geneticky modifikované potraviny a organismy narušují integritu epitelu a v této velmi důležitě bariéře vznikají trhliny. A pak máte prodávavěle vnitřnosti a v celém interiéru nastává zmatek – rozrůstají se kvasinky a houby... Je úžasné, že tak dlouho dokážeme přežít – nicméně i v tom máme své meze, když toxiny převáží tou měrou, že imunitní systém již nemá sílu a integritu. (Jakákoliv narkotika nebo prostředky proti bolesti snižují nervové impulzy, působí ale i ve svazech a vnitřnostech a celou situaci zhoršují.)

Pro léčbu čehokoliv u kohokoliv tedy někteří lékaři začínají vždy u jater a střeva – a pak se věnují korektuře ostatního prostředí. **Zdravý imunitní systém je základ. Zdraví přichází zevnitř a ne zvenčí.** A to je v dnešní době důležitější více než kdy předtím: některé výzkumy udávají, že 95 % rakovin je způsobeno toxicitou životního prostředí.

Úhrnem: zdraví nepřichází ze skalpelu nebo medikamentu. Přichází zevnitř. Skalpel nebo medikament může v ideálním případě napomoci nastolit narušenou rovnováhu natolik, aby se obranný systém ujal práce a poradil si s problémy. Lékař nedokáže léčit – ale může pomoci obrannému systému. Procedury, které ničí obranný systém, nemohou být nikdy cestou k vyléčení čehokoliv.

(Děkujeme nakladatelství Paprsky – www.paprsky1.com - za poskytnutí tohoto textu.)

(Pokračování příště)